

Mál nr. 330/2012**M****og****vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar bifreiðar.****Ágreiningur um rétt til skerðingar bóta vegna stórkostlegs gáleysis.****Gögn.**

121. Málskot, móttekið 17.7.2012, ásamt fylgigögnum.

122. Bréf X, dags. 2.10.2012, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 30.3.2012 var M farþegi í framsæti í bifreiðinni A er henni var ekið norður Reykjanesbraut og beygt til vinstri vestur Bústaðaveg. Skammt vestan gatnamótanna missti ökumaður A stjórn á bifreiðinni með þeim afleiðingum að hún fór yfir á rangan vegarhelming í veg fyrir bifreið sem var ekið austur Bústaðaveg og árekstur varð með bifreiðunum. M varð fyrir meiðslum við áreksturinn. Við rannsókn málsins kom í ljós að tetrahýdrókannabínól mældist í blóði ökumanns A í magninu 5,6 ng/ml. Í fyrirliggjandi matsgerð rannsóknarstofu Háskóla Íslands í lyfja- og eiturefnafræði segir að tetrahýdrókannabínól sé í flokki ávana- og fíkniefna sem eru óheimil á íslensku forráðasvæði. Ökumaður telst því hafa verið óhæfur til að stjórna ökutæki örugglega þegar blóðsýnið var tekið, sbr. 2. mgr. 45. gr. a umferðarlaga nr. 50/1987 með síðari breytingum.

M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá X. X hefur viðurkennt rétt M til bóta að 1/3 hluta en telur að hann verði að bera sjálfur tjón sitt að 2/3 hlutum þar sem hann hafi sýnt stórkostlegt gáleysi með því að þiggja far með ökumanni sem var undir áhrifum ávana- og fíkniefna.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 88. gr. ufl. skal sá sem ábyrgð ber á skráningarskyldu vélknúnu ökutæki bæta það tjón sem hlýst af notkun þess enda þótt tjónið verði ekki rakið til bilunar eða galla á tækinu eða ógætni ökumanns. Þó má lækka eða fella niður bætur vegna líkamstjóns ef sá sem varð fyrir tjóni var meðvaldur að tjóninu af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi, sbr. 2. mgr. 88. gr. laganna. Ekki er um það deilt að ávana- og fíkniefnið tetrahýdrókannabínól mældist í blóði ökumanns A þannig að telst hafa verið óhæfur til að stjórna A örugglega. Á hinn bóginn liggur ekki fyrir með skýrum hætti í gögnum málsins að áhrif efnisins hafi sýnt einhver ytri einkenni í fari ökumannsins, svo sem í útliti, málfari eða lykt, þannig að M hafi mátt gera sér grein fyrir að hann væri undir áhrifum ávana- og fíkniefna. Verður því ekki fullyrt, eins og mál þetta liggur fyrir, að sannað sé að M hafi mátt vita að ökumaðurinn hafi verið ófær til að stjórna A örugglega og þar með sýnt stórkostlegt gáleysi með því að þiggja far með henni í umrætt sinn. Eru því ekki skilyrði til að skerða bótarétt M. Hann telst því eiga rétt á óskertum bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá X.

Niðurstaða.

M á rétt á óskertum bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá X.

Reykjavík, 23. október 2012.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.